

Dziennik Urzędowy L 117

Unii Europejskiej

Tom 48

Wydanie polskie

Legislacja

4 maja 2005

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie (WE) nr 647/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie oraz rozporządzenie Rady (EWG) nr 574/72 w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 1
- ★ Rozporządzenie (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny 13
- ★ Decyzja nr 649/2005/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. zmieniająca decyzję nr 1419/1999/WE ustanawiającą działanie Wspólnoty na rzecz obchodów „Europejskiej Stolicy Kultury” w latach 2005 — 2019 20

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 1590/2004 z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiającego wspólnotowy program w sprawie ochrony, opisu, zbierania i wykorzystania zasobów genetycznych w rolnictwie i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1467/94 (Dz.U. L 304 z 30.9.2004) 22

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 647/2005 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 13 kwietnia 2005 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie oraz rozporządzenie Rady (EWG) nr 574/72 w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 42 oraz 308,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Należy dokonać określonych zmian w rozporządzeniach (EWG) nr 1408/71⁽³⁾ oraz (EWG) nr 574/72⁽⁴⁾ w celu uwzględnienia ostatnich zmian w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, ułatwienia stosowania tych rozporządzeń oraz odzwierciedlenia zmian w ustawodawstwach Państw Członkowskich dotyczących zabezpieczenia społecznego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 30.3.2004, str. 118.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 15 listopada 2004 r. (Dz.U. C 38 E z 15.2.2005, str. 21) i stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 8 marca 2005 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, str. 2. Rozporządzenie zaktualizowane rozporządzeniem (WE) nr 118/97 (Dz.U. L 28 z 30.1.1997, str. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 631/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 100 z 6.4.2004) i uchylone ze skutkiem od daty wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 166 z 30.4.2004).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 74 z 27.3.1972, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 631/2004.

(2) W celu uwzględnienia ostatnich zmian w orzecznictwie należy wyciągnąć wnioski z wyroków, w szczególności w sprawach: Johann Franz Duchon przeciwko Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten⁽⁵⁾ oraz Office national de l'emploi przeciwko Calogero Spataro⁽⁶⁾.

(3) Wyroki w sprawach Friedrich Jauch przeciwko Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter oraz Ghislain Leclere i Alina Deaconescu przeciwko Caisse nationale des prestations familiales⁽⁷⁾ dotyczące klasyfikacji specjalnych świadczeń pieniężnych o charakterze nieskładkowym wymagają, ze względów bezpieczeństwa prawnego, aby dwa kumulatywne kryteria, które bierze się pod uwagę, zostały określone w taki sposób, aby takie świadczenia mogły odpowiadać tym z załącznika IIa do rozporządzenia (EWG) nr 1408/71. Stanowi to podstawę do wprowadzenia zmian w załączniku, z uwzględnieniem zmian legislacyjnych dokonanych w Państwach Członkowskich mających wpływ na tego typu świadczenia, które podlegają szczególnej koordynacji z uwagi na ich mieszany charakter. Ponadto ważne jest, aby określić przepisy przejściowe dotyczące świadczenia, które było przedmiotem wyroku w sprawie Jauch, w celu ochrony praw osób uprawnionych.

(4) Na podstawie orzecznictwa dotyczącego związków pomiędzy rozporządzeniem (EWG) nr 1408/71 i przepisami porozumień dwustronnych w zakresie zabezpieczenia społecznego konieczne jest dokonanie przeglądu załącznika III do tego rozporządzenia. Pozycje w części A załącznika III znajdują uzasadnienie tylko w dwóch przypadkach: jeżeli są bardziej korzystne dla pracowników migrujących⁽⁸⁾ lub jeżeli odnoszą się do szczególnych i wyjątkowych sytuacji, zwykle związanych z okolicznościami o charakterze historycznym. Ponadto

⁽⁵⁾ Wyrok z dnia 18 kwietnia 2002 r. w sprawie C-290/00 Rec. 2002, str. I-3567.

⁽⁶⁾ Wyrok z dnia 13 czerwca 1996 r. w sprawie C-170/95 Rec. 1996, str. I-2921.

⁽⁷⁾ Wyrok z dnia 8 marca 2001 r. w sprawie C-215/99 Rec. 2001, str. I-1901, oraz z dnia 31 maja 2001 r. w sprawie C-43/99 Rec. 2001, str. I-4265.

⁽⁸⁾ Zasada najwyższego uprzywilejowania została przywołana przez ETS w jego wyrokach z dnia 7 lutego 1991 r. w sprawie C-227/89 Rec. 1991, str. I-323; z dnia 9 listopada 1995 r. w sprawie C-475/93 Rec. 1995, str. I-3813; z dnia 9 listopada 2000 r. w sprawie C-75/99 Rec. 2000, str. I-9399; oraz z dnia 5 lutego 2002 r. w sprawie C-277/99 Rec. 2002, str. I-1261.

nie należy akceptować pozycji w części B, chyba że odstępstwo od art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia oraz art. 12, 39, i 42 Traktatu uzasadniają wyjątkowe i obiektywne sytuacje (¹).

- (5) W celu ułatwienia stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 powinny istnieć określone przepisy odnoszące się, z jednej strony, do urzędników i osób o równorzędnym statusie oraz, z drugiej strony, członków personelu drogowego lub latającego przedsiębiorstwa dokonującego międzynarodowych przewozów osób lub rzeczy koleją, drogą lądową, powietrzną lub rzeczną, oraz w celu zdefiniowania sposobów określania średniej kwoty branej pod uwagę w kontekście art. 23 tego rozporządzenia.
- (6) Przegląd załącznika IIa do rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 doprowadzi do usunięcia niektórych istniejących pozycji oraz, z uwzględnieniem zmian legislacyjnych w niektórych Państwach Członkowskich, do wprowadzenia pewnych nowych pozycji. W ostatnim przypadku dane Państwa Członkowskie rozważą potrzebę dokonania ustaleń przejściowych lub rozwiązań dwustronnych, tak aby uwzględnić sytuację osób, których prawa nabyte mogą zostać naruszone w konsekwencji tych działań,

- i) uzupełniającego, zastępczego lub dodatkowego ubezpieczenia od ryzyk objętych działami zabezpieczenia społecznego, o których mowa w ust. 1, które zagwarantują zainteresowanym osobom dochód na poziomie minimum egzystencji, uwzględniający sytuację gospodarczą i społeczną w zainteresowanym Państwie Członkowskim;

albo

- ii) wyłącznie szczególnej ochrony niepełnosprawnym, ściśle powiązanej z otoczeniem społecznym takiej osoby w zainteresowanym Państwie Członkowskim;

oraz

- b) jeżeli finansowanie pochodzi wyłącznie z obowiązkowego opodatkowania przeznaczonego na pokrycie ogólnych wydatków publicznych, a warunki przyznawania i ustalania wysokości świadczeń nie są uzależnione od jakiegokolwiek składki ze strony beneficjenta. Jednakże świadczeń zapewnianych w celu uzupełnienia świadczenia składkowego nie uważa się wyłącznie z tego powodu za świadczenia składkowe; oraz

- c) są wymienione w załączniku IIa.”;

- 3) artykuł 7 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) określone postanowienia konwencji o zabezpieczeniu społecznym, do których Państwa Członkowskie przystąpiły przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że są one korzystniejsze dla beneficjentów lub jeśli wynikają ze szczególnych okoliczności o charakterze historycznym, a ich skutek jest ograniczony w czasie, o ile postanowienia te są wymienione w załączniku III.”;

- 4) artykuł 9a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9a

Przedłużenie okresu referencyjnego

Jeżeli ustawodawstwo Państwa Członkowskiego uzależnia uznanie prawa do świadczenia od przebycia minimalnego okresu ubezpieczenia w określonym czasie poprzedzającym zdarzenie objęte ubezpieczeniem (okres referencyjny) oraz stanowi, że okresy wypłacania świadczeń zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa Członkowskiego lub okresy poświęcone wychowywaniu dziecka na terytorium tego Państwa Członkowskiego przedłużają ten okres referencyjny, to okresy, w których renty inwalidzkie lub emerytury lub też świadczenia z tytułu choroby, bezrobocia, wypadku przy pracy lub chorób zawodowych wypłacane były zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego oraz okresy poświęcone wychowywaniu dziecka na terytorium innego Państwa Członkowskiego także przedłużają wymieniony okres referencyjny.”;

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 1408/71 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „zamieszkujące na terytorium jednego z Państw Członkowskich”;
- b) w ust. 3 skreśla się wyrazy „oraz postanowienia porozumień zawartych na podstawie art. 8 ust. 1”;
- 2) artykuł 4 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Niniejszy artykuł stosuje się do specjalnych świadczeń pieniężnych o charakterze nieskładkowym, przewidzianych w ramach ustawodawstwa, które z uwagi na jego zakres podmiotowy, cele i/lub warunki nabycia uprawnienia posiada cechy zarówno ustawodawstwa dotyczącego zabezpieczenia społecznego, o którym mowa w ust. 1, jak również pomocy społecznej.

»Specjalne świadczenia pieniężne o charakterze nieskładkowym« oznaczają świadczenia, które:

- a) są przeznaczone na zapewnienie:

(¹) Wyrok z dnia 30 kwietnia 1996 r. w sprawie C-214/94 Rec. 1996, str. I-2253; Wyrok z dnia 30 kwietnia 1996 r. w sprawie C-308/93 Rec. 1996, str. I-2097; Wyrok z dnia 15 stycznia 2002 r. w sprawie C-55/00 Rec. 2002, str. I-413.

5) w art. 10a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisów art. 10 i tytułu III nie stosuje się do specjalnych świadczeń pieniężnych o charakterze nieskładkowym, o których mowa w art. 4 ust. 2a. Osoby, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, otrzymują te świadczenia wyłącznie na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym zamieszkują, oraz zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, pod warunkiem że świadczenia te są wymienione w załączniku IIa. Świadczenia wypłacane są przez instytucję miejsca zamieszkania oraz na jej koszt.”;

6) w art. 23 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również w przypadku, gdy ustawodawstwo stosowane przez właściwą instytucję przewiduje szczególny okres referencyjny i okres ten jest zbieżny, w odpowiednim przypadku, z okresami, w pełni lub częściowo, przebytymi przez osobę zainteresowaną zgodnie z ustawodawstwem jednego lub kilku Państw Członkowskich.”;

7) skreśla się art. 35 ust. 2;

8) skreśla się art. 69 ust. 4;

9) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 95f

Przepisy przejściowe dotyczące sekcji I załącznika II, w rubrykach »D. NIEMCY« i »R. AUSTRIA«.

1. Sekcja I załącznika II, w rubrykach »D. NIEMCY« i »R. AUSTRIA«, zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 647/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie oraz (EWG) nr 574/72 w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 (*), nie powoduje nabycia uprawnień za okres przed dniem 1 stycznia 2005 r.

2. Każdy okres ubezpieczenia oraz, w odpowiednim przypadku, każdy okres zatrudnienia, prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub zamieszkania, przebyty zgodnie z ustawodawstwem Państwa Członkowskiego przed dniem 1 stycznia 2005 r., jest uwzględniany przy określaniu praw nabytych zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

3. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 1, prawo nabywa się na mocy niniejszego rozporządzenia także w przypadku, gdy odnosi się ono do zdarzenia, które nastąpiło przed dniem 1 stycznia 2005 r.

4. Każde świadczenie, które nie zostało przyznane lub zostało zawieszona ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania osoby zainteresowanej, zostaje przyznane lub przywrócone, na jej wniosek, od dnia 1 stycznia 2005 r., pod warunkiem że prawa do świadczeń przyznanych uprzednio nie spowodowały wypłaty świadczeń w formie zryczałtowanej.

5. Prawa osób, którym przyznano emeryturę lub rentę przed dniem 1 stycznia 2005 r., mogą, na ich wniosek, zostać ponownie rozpatrzone, z uwzględnieniem postanowień niniej-

szego rozporządzenia. Przepis ten stosuje się również do innych świadczeń określonych w art. 78.

6. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 4 lub w ust. 5, w terminie dwóch lat od dnia 1 stycznia 2005 r. prawa nabyte na mocy niniejszego rozporządzenia stają się skuteczne począwszy od tej daty i nie można powoływać się wobec osób zainteresowanych na przepisy ustawodawstwa któregośkolwiek Państwa Członkowskiego, dotyczące utraty lub przedawnienia praw.

7. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 4 lub 5, po upływie dwuletniego terminu rozpoczynającego się po dniu 1 stycznia 2005 r. prawa, które nie zostały utracone lub nie uległy przedawnieniu, stają się skuteczne od daty złożenia wniosku, z wyjątkiem sytuacji, gdy zastosowanie mają korzystniejsze przepisy ustawodawstwa któregośkolwiek Państwa Członkowskiego.

Artykuł 95 g

Przepisy przejściowe dotyczące usunięcia z załącznika IIa pozycji o austriackim zasiłku opiekuńczym (Pflegegeld).

W przypadku wniosków dotyczących zasiłków opiekuńczych zgodnie z austriacką ustawą federalną (Bundespflegegeldgesetz) złożonych nie później niż dnia 8 marca 2001 r. na podstawie art. 10a ust. 3 niniejszego rozporządzenia przepis ten stosuje się, dopóki osoba uprawniona do zasiłku opiekuńczego zamieszkuje w Austrii po dniu 8 marca 2001 r.

(*) Dz.U. L 117z 4.5.2005, str. 1.”;

10) W załącznikach II, IIa, III, IV i VI wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (EWG) nr 574/72 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 skreśla się ust. 11.

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10c

Formalności przewidziane w przypadku gdy art. 13 ust. 2 lit. d) tego rozporządzenia stosuje się do urzędników i osób o równorzędnym statusie.

Do celów stosowania art. 13 ust. 2 lit. d), instytucja wyznaczona przez właściwe władze danego Państwa Członkowskiego, którego ustawodawstwo ma zastosowanie, wydają zaświadczenie stwierdzające, że urzędnik lub osoba o równorzędnym statusie podlega jego ustawodawstwu.”;

3) w art. 12 lit. a) wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Przepisy mające zastosowanie do osób, o których mowa w art. 14 ust. 2 i 3, art. 14a ust. 2 — 4 i art. 14 lit. c) rozporządzenia, które zwykle są zatrudnione lub prowadzą działalność na własny rachunek na terytorium dwóch lub więcej Państw Członkowskich.”;

b) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Do celów stosowania art. 14 ust. 2 i 3, art. 14 lit. a) ust. 2 — 4 oraz art. 14 lit. c) rozporządzenia stosuje się następujące zasady:”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Jeżeli, zgodnie z art. 14 ust. 2 lit. a) rozporządzenia, osoba, która należy do personelu drogowego lub latającego międzynarodowego przedsiębiorstwa przewozowego podlega ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajduje się zarejestrowana siedziba, miejsce prowadzenia działalności, oddział lub stałe miejsce prowadzenia działalności przedsiębiorstwa, które ją zatrudnia, lub Państwa Członkowskiego, w którym zamieszkuje i jest przeważnie zatrudniona, instytucja wyznaczona przez właściwe władze tego Państwa

Członkowskiego wydaje zainteresowanej osobie zaświadczenie stwierdzające, że podlega on jego ustawodawstwu.”;

4) skreśla się art. 32a;

5) w załącznikach wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 ust. 9, dotyczący art. 95f rozporządzenia (EWG) nr 1408/71, załącznik I pkt 1 lit. a) oraz pkt 1 lit. b) i załącznik II pkt 2 i 4 stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 13 kwietnia 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. P. BORRELL FONTELLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

N. SCHMIT

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załącznikach do rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w sekcji I, w rubryce „D. NIEMCY”, tekst zastępuje się wyrazami: „nie dotyczy”;
 - b) w sekcji I, w rubryce „R. AUSTRIA”, tekst zastępuje się wyrazami: „nie dotyczy”;
 - c) w sekcji II wprowadza się następujące zmiany:
 - i) w rubryce „G. HISZPANIA”, wyraz „Żadne” zastępuje się tekstem:
„Świadczenia porodowe (jednorazowe świadczenia pieniężne z tytułu urodzenia trzeciego dziecka i kolejnych dzieci oraz jednorazowe świadczenia pieniężne w przypadku porodu mnogiego)”;
 - ii) w rubryce „H. FRANCJA”, tekst otrzymuje brzmienie:
„Świadczenie z tytułu urodzenia lub przysposobienia dziecka (świadczenie wczesnego dzieciństwa)”;
 - iii) w rubryce „W. FINLANDIA”, tekst otrzymuje brzmienie:
„Pakiet macierzyński, macierzyńskie świadczenie zryczałtowane i pomoc w formie ryczałtu przewidziane w celu rekompensaty kosztów przysposobienia międzynarodowego zgodnie z ustawą o świadczeniach macierzyńskich”;
 - d) w sekcji III, w rubryce „D. NIEMCY”, skreśla się pkt b);
- 2) załącznik IIa zastępuje się tekstem zawierającym niezmienione pozycje określone w Akcie Przystąpienia z 2003 r.:

„ZAŁĄCZNIK IIa

Specjalne świadczenia pieniężne o charakterze nieskładkowym

Artykuł 10 lit. a)

A. BELGIA

- a) Zasiłek zastępujący dochody (ustawa z dnia 27 lutego 1987 r.);
- b) dochód gwarantowany dla osób starszych (ustawa z dnia 22 marca 2001 r.).

B. REPUBLIKA CZESKA

Zasiłek socjalny (ustawa o państwowej pomocy społecznej nr 117/1995 Sb.).

C. DANIA

Wydatki na mieszkanie dla rencistów i emerytów (ustawa w sprawie dla osób mieszkających samotnie, tekst jednolity w ustawie nr 204 z dnia 29 marca 1995 r.).

D. NIEMCY

Dochody zapewniające utrzymanie na poziomie podstawowym osobom starszym oraz osobom z ograniczoną zdolnością zarobkowania, na podstawie rozdziału 4 księgi XII kodeksu społecznego.

E. ESTONIA

- a) Zasiłek dla osób dorosłych niepełnosprawnych (ustawa z dnia 27 stycznia 1999 r. o świadczeniach socjalnych dla osób niepełnosprawnych);
- b) państwowy zasiłek dla bezrobotnych (ustawa z dnia 1 października 2000 r. o ochronie socjalnej osób bezrobotnych).

F. GRECJA

Świadczenia specjalne dla osób starszych (ustawa 1296/82).

G. HISZPANIA

- a) Gwarancja dochodu minimalnego (ustawa nr 13/82 z dnia 7 kwietnia 1982 r.);
- b) świadczenia pieniężne z tytułu pomocy osobom starszym i inwalidom niezdolnym do pracy (dekret królewski nr 2620/81 z dnia 24 lipca 1981 r.);
- c) nieskładkowe renty inwalidzkie i emerytury określone w art. 38 ust. 1 jednolitego tekstu ustawy powszechnej w sprawie zabezpieczenia społecznego, zatwierdzonej przez królewski dekret ustawodawczy nr 1/1994 z dnia 20 czerwca 1994 r.;
- d) zasiłki na promocję mobilności i rekompensatę kosztów transportu (ustawa nr 13/1982 z dnia 7 kwietnia 1982 r.).

H. FRANCJA

- a) Zasiłki uzupełniające ze Specjalnego Funduszu Inwalidzkiego i Funduszu Solidarności Osób Starszych (ustawa z dnia 30 czerwca 1956 r.), skodyfikowane w księdze VIII kodeksu zabezpieczenia społecznego;
- b) zasiłek dla niepełnosprawnych dorosłych (ustawa z dnia 30 czerwca 1975 r., skodyfikowana w księdze VIII kodeksu zabezpieczenia społecznego);
- c) zasiłek specjalny (ustawa z dnia 10 lipca 1952 r., skodyfikowana w księdze VIII kodeksu zabezpieczenia społecznego).

I. IRLANDIA

- a) Pomoc dla bezrobotnych (ustawa o pomocy społecznej (tekst jednolity) z 1993 r., część III, rozdział 2);
- b) renty starcze (nieskładkowe) (ustawa o pomocy społecznej (tekst jednolity) z 1993 r., część III, rozdział 4);
- c) renty (nieskładkowe) dla wdów i renty (nieskładkowe) dla wdowców (ustawa o pomocy społecznej (tekst jednolity) z 1993 r., część III, rozdział 6, zmieniony częścią V ustawy o opiece społecznej z 1997 r.);
- d) zasiłek dla osób niepełnosprawnych (Ustawa o pomocy społecznej z 1996 r., część IV);
- e) zasiłek dla osób niepełnosprawnych na pokrycie wydatków związanych z transportem (ustawa o zdrowiu z 1970 r., sekcja 61);
- f) renty dla niewidomych (ustawa o pomocy społecznej (tekst jednolity) z 1993 r., część III rozdział 5).

J. WŁOCHY

- a) Renty socjalne dla osób bez środków do życia (ustawa nr 153 z dnia 30 kwietnia 1969 r.);
- b) renty, emerytury i zasiłki dla niepełnosprawnych i inwalidów cywilnych (ustawy nr 118 z dnia 30 marca 1974 r., nr 18 z dnia 11 lutego 1980 r. i nr 508 z dnia 23 listopada 1988 r.);
- c) renty, emerytury i zasiłki dla głuchoniemych (ustawy nr 381 z dnia 26 maja 1970 r. i nr 508 z dnia 23 listopada 1988 r.);
- d) renty, emerytury i zasiłki dla niewidzących osób cywilnych (ustawy nr 382 z dnia 27 maja 1970 r. i nr 508 z dnia 23 listopada 1988 r.);
- e) zasiłki uzupełniające minimalne renty i emerytury (ustawy nr 218 z dnia 4 kwietnia 1952 r., nr 638 z dnia 11 listopada 1983 r., nr 407 z dnia 29 grudnia 1990 r.);
- f) zasiłki uzupełniające zasiłki dla niepełnosprawnych (ustawa nr 222 z dnia 12 czerwca 1984 r.);
- g) zasiłek socjalny (ustawa nr 335 z dnia 8 sierpnia 1995 r.);
- h) podwyżka socjalna (art. 1 ust. 1 i 12 ustawy nr 544 z dnia 29 grudnia 1988 r. z późniejszymi zmianami).

K. CYPR

- a) Renta socjalna [ustawa o rentach socjalnych z 1995 r. (Ustawa 25(I)/95), ze zmianami];
- b) zasiłek dla niepełnosprawnych z poważnym uszkodzeniem narządów ruchu (decyzje Rady Ministrów nr 38210 z dnia 16 października 1992 r., 41370 z dnia 1 sierpnia 1994 r., 46183 z dnia 11 czerwca 1997 r. oraz 53675 z dnia 16 maja 2001 r.);
- c) świadczenie specjalne dla osób niewidomych (ustawa o świadczeniach specjalnych z 1996 r. (ustawa 77(I)/96), ze zmianami).

L. ŁOTWA

- a) Świadczenie z państwowego systemu zabezpieczenia społecznego (ustawa z dnia 26 października 1995 r. o pomocy społecznej);
- b) zasiłek na pokrycie kosztów transportu osób niepełnosprawnych z ograniczoną możliwością poruszania się (ustawa z dnia 26 października 1995 r. o pomocy społecznej).

M. LITWA

- a) Renta socjalna (ustawa z 1994 r. o rentach socjalnych);
- b) specjalne świadczenie transportowe dla osób niepełnosprawnych mających problemy z poruszaniem się (ustawa z 2000 r. o rekompensatach transportowych, art. 7).

N. LUKSEMBURG

Dochody osób w poważnym stopniu niepełnosprawnych (art. 1 ust. 2, ustawa z dnia 12 września 2003 r.), z wyjątkiem osób uznanych za pracowników niepełnosprawnych i zatrudnionych na normalnym rynku pracy lub w otoczeniu chronionym.

O. WĘGRY

- a) Renta inwalidzka [dekret Rady Ministrów nr 83/1987 (XII 27) w sprawie renty inwalidzkiej];
- b) zasiłek z tytułu starości o charakterze nieskładkowym (ustawa III z 1993 r. o administracji socjalnej i świadczeniach socjalnych);
- c) zasiłek transportowy [dekret rządowy nr 164/1995 (XII 27) o zasiłkach transportowych dla osób ze znacznym upośledzeniem fizycznym].

P. MALTA

- a) Zasiłek uzupełniający [sekcja 73 ustawy z 1987 r. o zabezpieczeniu społecznym (Cap. 318)];
- b) emerytura (ustawa o zabezpieczeniu społecznym (Cap. 318) 1987).

Q. NIDERLANDY

- a) Świadczenia dla młodych osób niepełnosprawnych z tytułu niezdolności z dnia 24 kwietnia 1997 r. (Wajong);
- b) ustawa z dnia 6 listopada 1986 r. o świadczeniach uzupełniających (TW).

R. AUSTRIA

Dodatek wyrównawczy (ustawa federalna z dnia 9 września 1955 r. w sprawie powszechnego ubezpieczenia społecznego — ASVG, ustawa federalna z dnia 11 października 1978 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego osób zatrudnionych w handlu — GSVG oraz ustawa federalna z dnia 11 października 1978 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego rolników — BSVG).

S. POLSKA

Renta socjalna (ustawa z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej).

T. PORTUGALIA

- a) Nieskładkowa państwowa emerytura i renta inwalidzka (dekret z mocą ustawy nr 464/80 z dnia 13 października 1980 r.);
- b) nieskładkowa renta wdowia (dekret wykonawczy nr 52/81 z dnia 11 listopada 1981 r.).

U. SŁOWENIA

- a) Emerytura państwowa (ustawa o ubezpieczeniu emerytalnym i inwalidzkim z dnia 23 grudnia 1999 r.);
- b) dodatek do dochodu emerytów/rencistów (ustawa z dnia 23 grudnia 1999 r. o ubezpieczeniu emerytalnym i inwalidzkim);
- c) świadczenie na pokrycie kosztów utrzymania (ustawa o ubezpieczeniu emerytalnym i inwalidzkim z dnia 23 grudnia 1999 r.).

V. SŁOWACJA

Wyrównanie emerytur i rent, które stanowią jedyne źródło dochodów (ustawa nr 100/1988 Zb.).

W. FINLANDIA

- a) Zasiłek inwalidzki (ustawa o zasiłku inwalidzkim, 124/88);
- b) zasiłek na opiekę nad dzieckiem (ustawa o zasiłkach na opiekę nad dzieckiem, 444/69);
- c) zasiłek mieszkaniowy dla rencistów i emerytów (ustawa o zasiłku na mieszkanie dla emerytów i rencistów, 591/78);
- d) wsparcie rynku pracy (ustawa o zasiłkach dla bezrobotnych, 1290/2002);
- e) specjalna pomoc dla imigrantów (ustawa o specjalnej pomocy dla imigrantów, 1192/2002).

X. SZWECJA

- a) Dodatki mieszkaniowe dla osób otrzymujących emerytury lub renty (ustawa 2001: 761);
- b) pomoc finansowa dla osób starszych (ustawa 2001: 853);
- c) zasiłek dla niepełnosprawnych oraz zasiłek opiekuńczy na niepełnosprawne dzieci (ustawa 1998: 703).

Y. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

- a) Państwowy kredyt emerytalny/rentowy (Ustawa o państwowym kredycie emerytalnym/rentowym z 2002 r.);
- b) zasiłki dla poszukujących pracy przyznawane na podstawie wysokości dochodów [ustawa z 1995 r. o poszukujących pracy z dnia 28 czerwca 1995 r., sekcje 1 ust. 2 lit. d) pkt ii) i 3, oraz rozporządzenie z 1995 r. o poszukujących pracy (Irlandia Północna) z dnia 18 października 1995 r., art. 3 ust. 2 lit. d) pkt ii) i art. 5];
- c) dodatek do dochodu [ustawa z 1986 r. o zabezpieczeniu społecznym z dnia 25 lipca 1986 r., sekcje 20 — 22 i sekcja 23 oraz zarządzenie z 1986 r. o zabezpieczeniu społecznym (Irlandia Północna) z dnia 5 listopada 1986 r., art. 21 — 24];
- d) zasiłek na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności [ustawa z 1991 r. o zasiłku na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności i o zasiłku na zatrudnienie w przypadku niepełnosprawności z dnia 27 czerwca 1991 r. sekcja 1 oraz zarządzenie z dnia 24 lipca 1991 r. o zasiłku na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności i o zasiłku na zatrudnienie w przypadku niepełnosprawności (Irlandia Północna), art. 3];
- e) zasiłek pielęgnacyjny [ustawa z 1975 r. o zabezpieczeniu społecznym z dnia 20 marca 1975 r., sekcja 35 oraz ustawa z 1975 r. o zabezpieczeniu społecznym (Irlandia Północna) z dnia 20 marca 1975 r., sekcja 35];
- f) zasiłek dla opiekunów [ustawa z 1975 r. o zabezpieczeniu społecznym z dnia 20 marca 1975 r., sekcja 37 oraz ustawa z 1975 r. o zabezpieczeniu społecznym (Irlandia Północna) z dnia 20 marca 1975 r., sekcja 37];

3) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

- a) w górnej części załącznika pod tytułem „Uwagi ogólne” wprowadza się ustęp w brzmieniu:

„3. Uwzględniając przepisy art. 6 niniejszego rozporządzenia, należy zauważyć, że postanowienia konwencji dwustronnych, które nie mieszczą się w zakresie niniejszego rozporządzenia i które pozostają w mocy między Państwami Członkowskimi, nie zostały wymienione w tym załączniku, co dotyczy m.in. postanowień przewidujących sumowanie się okresów ubezpieczenia przebytych w państwie trzecim.”;

- b) w części A skreśla się następujące punkty:

pkt 2, pkt 3 lit. b), pkt 5, 6, 7, 8, 9, 13, 16, 17, 19, 22, 23, 24, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 61, 62, 64, 69, 71 a) i c), 73 a) i b), 74, 75, 83 a), b), c), d), e), f), g), 85, 88, 89, 111, 112, 113, 114, 118, 121, 122, 124, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 136, 139, 140, 145, 146, 147, 148, 149, 153, 156, 157, 159, 162, 163, 164, 165, 169, 172, 173, 175, 178, 179, 184, 188, 190, 193, 194, 195, 237, 238, 240, 243, 244, 245, 265, 270, 271, 272, 274, 277, 278, 279, 288, 289, 299, 300;

- c) w części A, pkt 3 lit. a) (Belgia — Niemcy) tekst otrzymuje brzmienie:

„Artykuły 3 i 4 Protokołu końcowego z dnia 7 grudnia 1957 r. do Konwencji ogólnej z tego samego dnia, tak jak w Protokole uzupełniającym z dnia 10 listopada 1960 r. (zaliczanie okresów ubezpieczenia przebytych w niektórych rejonach przygranicznych przed, podczas i po drugiej wojnie światowej);”;

- d) w części A, pkt 67 (Dania — Finlandia) tekst otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10 Nordyckiej konwencji o zabezpieczeniu społecznym z dnia 15 czerwca 1992 r. dotyczący pokrycia dodatkowych kosztów podróży w przypadku choroby w trakcie pobytu w innym kraju nordyckim, powodującej konieczność przedsięwzięcia droższej podróży powrotnej do kraju zamieszkania”;

- e) w części A, pkt 68 (Dania — Szwecja) tekst otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10 Nordyckiej konwencji o zabezpieczeniu społecznym z dnia 15 czerwca 1992 r. dotyczący pokrycia dodatkowych kosztów podróży w przypadku choroby w trakcie pobytu w innym kraju nordyckim, powodującej konieczność przedsięwzięcia droższej podróży powrotnej do kraju zamieszkania”;

- f) w części A, pkt 71 lit b) (Niemcy — Grecja) tekst otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 8 ust. 1, ust. 2 lit. b) i ust. 3, ust. 9 — 11 oraz rozdziały I i IV, w stopniu, w jakim dotyczą tych artykułów, Konwencji w sprawie ubezpieczenia na wypadek bezrobocia z dnia 31 maja 1961 r., wraz z notą w protokole z dnia 14 czerwca 1980 r. (zaliczanie okresów ubezpieczenia do wypłaty świadczeń dla bezrobotnych w przypadku zmiany miejsca zamieszkania z jednego państwa do innego)”;
- g) w części A, pkt 72 (Niemcy — Hiszpania) tekst otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 45 ust. 2 Konwencji o zabezpieczeniu społecznym z dnia 4 grudnia 1973 r. (reprezentacja przez organy dyplomatyczne i konsularne)”;
- h) w części A, pkt 73 (Niemcy — Francja) tekst lit. c), d), e) oraz f) otrzymuje brzmienie:
- „a) Umowa uzupełniająca nr 4 z dnia 10 lipca 1950 r. do Konwencji ogólnej z tego samego dnia, tak jak w Umowie dodatkowej nr 2 z dnia 18 czerwca 1955 r. (zaliczanie okresów ubezpieczenia przebytych między dniem 1 lipca 1940 r. a dniem 30 czerwca 1950 r.);
- b) tytuł I wspomnianej Umowy dodatkowej nr 2 (zaliczanie okresów ubezpieczenia przebytych przed dniem 8 maja 1945 r.);
- c) pkt 6 — 8 Protokołu ogólnego z dnia 10 lipca 1950 r. do Konwencji ogólnej z tego samego dnia (uzgodnienia administracyjne);
- d) tytuły II, III i IV umowy z dnia 20 grudnia 1963 r. (zabezpieczenie społeczne w landzie Saary)”;
- i) w części A, pkt 79 (Niemcy — Luksemburg) tekst otrzymuje brzmienie:
- „Artykuły 4, 5, 6, i 7 Traktatu z dnia 11 lipca 1959 r. (zaliczanie okresów ubezpieczenia przebytych między wrześniem 1940 r. a czerwcem 1946 r.)”;
- j) w części A, pkt 83 (Niemcy — Austria) tekst lit. h) oraz i) otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 1 ust. 5 oraz art. 8 Konwencji w sprawie ubezpieczenia na wypadek bezrobocia z dnia 19 lipca 1978 r. oraz nr 10 Protokołu końcowego do tej Konwencji (przyznawanie zasiłków dla bezrobotnych pracownikom z rejonów przygranicznych przez poprzednie państwo zatrudnienia) nadal stosuje się do osób, które prowadziły działalność jako pracownicy rejonów przygranicznych do dnia 1 stycznia 2005 r. włącznie i utraciły pracę przed dniem 1 stycznia 2011 r.”;
- k) w części A, pkt 90 (Niemcy — Zjednoczone Królestwo) tekst lit. a), b) oraz c) otrzymuje brzmienie:
- „a) artykuł 7 ust. 5 i 6 Konwencji o zabezpieczeniu społecznym z dnia 20 kwietnia 1960 r. (przepisy stosowane do osób cywilnych pracujących na rzecz sił zbrojnych);
- b) artykuł 5 ust. 5 i 6 Konwencji w sprawie ubezpieczenia na wypadek bezrobocia z dnia 20 kwietnia 1960 r. (przepisy stosowane do osób cywilnych pracujących na rzecz sił zbrojnych)”;
- l) w części A, pkt 142 (Hiszpania — Portugalia) otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 22 Konwencji ogólnej z dnia 11 czerwca 1969 r. (przenoszenie świadczeń dla bezrobotnych)”;
- m) w części A, pkt 180 (Irlandia — Zjednoczone Królestwo) otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 8 umowy z dnia 14 września 1971 r. o zabezpieczeniu społecznym (dotyczący przenoszenia i uznawania niektórych rent inwalidzkich)”;
- n) w części A, pkt 267 (Niderlandy — Portugalia) otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 31 Konwencji z dnia 19 lipca 1979 r. (przenoszenie świadczeń dla bezrobotnych)”;
- o) w części A, pkt 298 (Finlandia — Szwecja) tekst otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 10 Nordyckiej konwencji o zabezpieczeniu społecznym z dnia 15 czerwca 1992 r. dotyczący pokrycia dodatkowych kosztów podróży w przypadku choroby w trakcie pobytu w innym kraju nordyckim, powodującej konieczność przedsięwzięcia droższej podróży powrotnej do kraju zamieszkania”;
- p) w części B skreśla się następujące pozycje:
- 2, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 16, 17, 19, 22, 23, 24, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 61, 62, 64, 67, 68, 69, 71, 72, 73, 74, 75, 79, 82, 83, 85, 88, 89, 90, 111, 112, 113, 114, 118, 121, 122, 124, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 136, 139, 140, 142, 145, 146, 147, 148, 149, 153, 156, 157, 159, 162, 163, 164, 165, 169, 172, 173, 175, 178, 179, 180, 184, 187, 188, 190, 193, 194, 195, 237, 238, 240, 243, 244, 245, 265, 267, 270, 271, 272, 274, 277, 278, 279, 288, 289, 290, 298, 299, 300;

- 4) w załączniku IV, sekcja B wprowadza się następujące zmiany:
- a) w rubryce „D. NIEMCY” tekst otrzymuje brzmienie:
- „Ubezpieczenie emerytalne rolników (Alterssicherung der Landwirte)”;
- b) w rubryce „J. WŁOCHY” tekst otrzymuje brzmienie:
- „Systemy ubezpieczeń rentowych dla (Assicurazione pensioni per):
- praktykujących lekarzy (medici),
 - farmaceutów (farmacisti),
 - weterynarzy (veterinari),
 - pielęgniarek, medycznego personelu pomocniczego, pielęgniarek pediatrycznych (infermieri, assistenti sanitari, vigilatrici infanzia),
 - psychologów (psicologi),
 - inżynierów i architektów (ingegneri ed architetti),
 - geodetów (geometri),
 - adwokatów (avvocati),
 - ekonomistów (dottori commercialisti),
 - księgowych i specjalistów ds. handlu (ragionieri e periti commerciali),
 - konsultantów ds. zatrudnienia (consulenti del lavoro),
 - notariuszy (notai),
 - urzędników celnych (spedizionieri doganali),
 - biologów (biologi),
 - techników rolnictwa i specjalistów ds. rolnictwa (agrotecnici e periti agrari),
 - przedstawicieli handlowych (agenti e rappresentanti di commercio),
 - dziennikarzy (giornalisti),
 - specjalistów ds. przemysłu (periti industriali),
 - aktuariuszy, chemików, agronomów, leśników, geologów (attuari, chimici, dottori gronomi, dottori forestali, geologi)”;
- c) w rubryce „R. AUSTRIA” tekst otrzymuje brzmienie:
- „Systemy emerytalno-rentowe towarzystw emerytalno-rentowych stowarzyszeń wolnych zawodów (Kammern der Freien Berufe)”;
- 5) w załączniku VI wprowadza się następujące zmiany:
- a) w rubryce „C. DANIA” skreśla się pkt 6 lit. b);
- b) w rubryce „C. DANIA” dodaje się tekst w brzmieniu:
- „11. Tymczasowy zasiłek dla bezrobotnych, którzy zostali dopuszczeni do systemu »pracy elastycznej« (ledighedsydelse) (ustawa nr 455 z 10 czerwca 1997 r.), jest objęty rozdziałem 6 tytułu III (zasiłki dla bezrobotnych). W odniesieniu do osób bezrobotnych udających się do innego Państwa Członkowskiego art. 69 i 71 niniejszego rozporządzenia znajdą zastosowanie w przypadku, gdy dane Państwo Członkowskie posiada podobne systemy zatrudnienia dla tej samej kategorii osób.”
- c) w rubryce „D. NIEMCY” skreśla się pkt 3, 11 i 17 i dodaje się tekst w brzmieniu:
- „24. W celu obliczenia teoretycznej wysokości świadczenia, o której mowa w art. 46 ust. 2 lit. a) rozporządzenia, w systemach emerytalno-rentowych wolnych zawodów właściwa instytucja przyjmuje za podstawę, w odniesieniu do każdego przeżytego roku ubezpieczenia zgodnie z ustawodawstwem innych Państw Członkowskich, uprawnienie do średniej rocznej renty lub emerytury nabyte w okresie członkostwa we właściwej instytucji poprzez opłacanie składek;
25. Artykuł 79 lit. a) rozporządzenia stosuje się odpowiednio do ustalania wysokości rent sierocych oraz podwyżek lub dodatków w odniesieniu do dzieci z systemów emerytalno-rentowych wolnych zawodów.”;

- d) w rubryce „H. FRANCJA” tekst w pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„Nie naruszając przepisów art. 73 i 74 niniejszego rozporządzenia, zasiłki mieszkaniowe oraz dodatek na opiekę nad dzieckiem wybrane przez rodziców (świadczenie wczesnego dzieciństwa) przyznawane są tylko zainteresowanym osobom i członkom ich rodzin zamieszkałym na terytorium Francji.”;
- e) w rubryce „I. IRLANDIA” skreśla się pkt 11;
- f) w rubryce „R. AUSTRIA” dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:
„8. W celu obliczenia teoretycznej wysokości świadczenia zgodnie z art. 46 ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia dotyczącym świadczeń systemu emerytalno-rentowego stowarzyszeń wolnych zawodów (Kammern der Freien Berufe) lub ich części, finansowanych wyłącznie metodą systemu kapitałowego lub w oparciu o system konta emerytalno-rentowego, właściwa instytucja uwzględnia, w odniesieniu do każdego przebytego miesiąca ubezpieczenia zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego, kapitał proporcjonalnie do kapitału faktycznie zgromadzonego w rozpatrywanym systemie emerytalno-rentowym, lub uważanego za zgromadzonego w systemie konta emerytalno-rentowego, oraz liczbę miesięcy ubezpieczeniowych w danym systemie emerytalno-rentowym.
9. Artykuł 79a rozporządzenia stosuje się odpowiednio do ustalania wysokości rent sierocych oraz podwyżek lub dodatków do rent w odniesieniu do dzieci z systemów emerytalno-rentowych stowarzyszeń wolnych zawodów (Kammern der Freien Berufe).”;
- g) w rubryce „Y. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO” w tekście wprowadza się następujące zmiany:
i) w pkt 2 b) ppkt i) i ii) tekst otrzymuje brzmienie:
„i) małżonek lub były małżonek, jeżeli roszczenie zgłasza:
— kobieta zamężna, lub
— osoba, której małżeństwo ustało z innych powodów niż śmierć małżonka; lub
ii) były małżonek, jeżeli roszczenie zgłasza:
— wdowiec, który bezpośrednio przed osiągnięciem wieku emerytalnego nie jest uprawniony do zasiłku dla owdowiałego rodzica, lub
— wdowa, która na krótko przed osiągnięciem wieku emerytalnego nie jest uprawniona do zasiłku dla owdowiałych matek, zasiłku dla owdowiałego rodzica lub renty wdowiej lub która jest uprawniona jedynie do renty wdowiej związanej z wiekiem, której wysokość ustalana jest zgodnie z art. 46 ust. 2 rozporządzenia, i do tego celu »renta wdowia związana z wiekiem« oznacza rentę wdowią wypłacaną po obniżonej stawce zgodnie z sekcją 39 ust. 4 ustawy z 1992 r. o składkach i świadczeniach zabezpieczenia społecznego.”;
- ii) skreśla się pkt 22.
-

ZAŁĄCZNIK II

W załącznikach do rozporządzenia (EWG) nr 574/72 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku 2, w rubryce „X. SZWECJA” pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Dla zasiłków dla bezrobotnych: Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (Szwedzka Rada ds. Ubezpieczenia Bezrobotnych);”
 - 2) w załączniku 4, w rubryce „D. NIEMCY” dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
„9. Systemy emerytalno-rentowe wolnych zawodów:
Arbeitsgemeinschaft Berufsständischer Versorgungseinrichtungen, Köln”;
 - 3) w załączniku 10, w rubryce „C. DANIA”, pierwszy akapit punktu 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Do celów stosowania art. 10c, 11 ust. 1, 11a ust. 1, 12a, 13 ust. 2 i 3, 14 ust. 1 — 3 rozporządzenia wykonawczego: Den Sociale Sikringsstyrelse, København”;
 - 4) w załączniku 10, w rubryce „K. AUSTRIA” pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Do celów stosowania art. 14 ust. 1 lit. b), art. 14a ust. 1 lit. b) i art. 17 rozporządzenia:
Bundesminister für soziale Sicherheit, Generationen und Konsumentenschutz (federalny minister ds. zabezpieczenia społecznego, integracji pokoleń i ochrony konsumentów), w porozumieniu z odpowiednim organem administracji publicznej w związku ze specjalnymi systemami dla urzędników oraz w porozumieniu z odpowiednią instytucją emerytalno-rentową stowarzyszeń wolnych zawodów (Kammern der Freien Berufe);”
 - 5) skreśla się załącznik 11.
-

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 648/2005 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 13 kwietnia 2005 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 26, 95, 133 i 135,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 ⁽³⁾ określa procedury celne w odniesieniu do towarów wwożonych i przeznaczonych do wywozu.
- (2) Należy ustanowić równoważny poziom ochrony przy kontroli celnej towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty lub z niego wywożonych. Aby osiągnąć ten cel, należy ustanowić równoważny poziom kontroli celnej we Wspólnocie oraz zapewnić ujednolicone stosowanie kontroli celnej przez Państwa Członkowskie, głównie odpowiedzialne za stosowanie tej kontroli. Kontrola ta powinna opierać się na wspólnie uzgodnionych normach i kryteriach ryzyka dla doboru towarów i podmiotów gospodarczych w celu zminimalizowania ryzyka dla Wspólnoty i jej obywateli oraz dla partnerów handlowych Wspólnoty. Państwa Członkowskie i Komisja powinny zatem wprowadzić wspólnotowy ramowy system zarządzania ryzykiem w UE dla wspierania wspólnego podejścia, tak aby skutecznie określić priorytety i sprawnie przydzielić zasoby w celu zachowania właściwej równowagi pomiędzy kontrolą celną a ułatwianiem zgodnego z prawem obrotu. System ten powinien również przewidywać wspólne kryteria i ujednolicone wymogi dla upoważnionych podmiotów gospodarczych oraz zapewniać ujednolicone stosowanie tych kryteriów i wymogów. Ustanowienie ramowego systemu zarządzania ryzykiem wspólnego dla wszystkich

Państw Członkowskich nie powinno uniemożliwiać Państw Członkowskim wrywkowych kontroli towarów.

- (3) Państwa Członkowskie powinny przyznać status upoważnionego podmiotu gospodarczego każdemu podmiotowi gospodarczemu spełniającemu wspólne kryteria odnoszące się do systemów kontroli podmiotów, wypłacalności i przestrzegania wymogów celnych. Status upoważnionego podmiotu gospodarczego przyznany przez jedno Państwo Członkowskie powinien być uznawany przez inne Państwa Członkowskie, ale nie przyznaje on prawa do automatycznego korzystania z uproszczeń przewidzianych w przepisach celnych innych Państw Członkowskich. Jednakże inne Państwa Członkowskie powinny zezwolić upoważnionym podmiotom gospodarczym na korzystanie z uproszczeń, o ile spełniają one wszystkie szczególne wymogi niezbędne do korzystania z poszczególnych uproszczeń. Rozpatrując wniosek o korzystanie z uproszczeń, Państwo Członkowskie nie musi powtarzać oceny systemów kontroli podmiotu, wypłacalności lub przestrzegania wymogów celnych, która została już dokonana przez Państwo Członkowskie, od którego podmiot otrzymał status upoważnionego podmiotu gospodarczego; powinno natomiast upewnić się, czy zostały spełnione wszelkie inne szczególne wymogi korzystania z konkretnych uproszczeń. Korzystanie z uproszczeń w innych Państwach Członkowskich można również koordynować za pomocą porozumienia pomiędzy właściwymi organami celnymi.
- (4) Uproszczenia w ramach przepisów celnych powinny nadal pozostawać bez uszczerbku dla kontroli celnych określonych we Wspólnotowym Kodeksie Celnym, w szczególności w odniesieniu do bezpieczeństwa. Organy celne są odpowiedzialne za takie kontrole i powinny one zachować prawo do ich przeprowadzania, a jednocześnie powinny one brać pod uwagę status upoważnionego podmiotu gospodarczego jako element analizy ryzyka oraz przy przyznawaniu podmiotom gospodarczym ułatwień w zakresie odnoszącym się do bezpieczeństwa.
- (5) Właściwe organy Państw Członkowskich i Komisja powinny informować się wzajemnie o ryzyku związanym z przywozem i wywozem towarów. W tym celu należy ustanowić wspólny, bezpieczny system, umożliwiający właściwym organom dostęp, przekazywanie i wymianę tych informacji w efektywny sposób i w odpowiednim czasie. We wzajemnym przekazywaniu informacji mogą również uczestniczyć państwa trzecie w przypadkach gdy przewiduje to porozumienie międzynarodowe.

⁽¹⁾ Dz.U. C 110 z 30.4.2004, str. 72.⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 kwietnia 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 29 listopada 2004 r. (Dz.U. C 38 E z 15.2.2005, str. 36) i stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 23 lutego 2005 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).⁽³⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

- (6) Należy określić, na jakich warunkach można ujawniać innym organom w tym samym Państwie Członkowskim, innym Państwowi Członkowskim, Komisji lub władzom w państwach trzecich informacje przekazane przez podmioty gospodarcze organom celnym. W tym celu należy wyraźnie zaznaczyć, że dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾ oraz rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾, mają zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy, jak również przez każdy inny organ otrzymujący dane na mocy Wspólnotowego Kodeksu Celnego.
- (7) W celu umożliwienia odpowiednich kontroli opartych na ocenie ryzyka należy ustanowić wymóg dotyczący informacji poprzedzających przywóz lub wywóz wszystkich towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty lub z niego wywożonych, z wyjątkiem towarów przewożonych drogą powietrzną lub morską bez postoju na tym obszarze. Informacje takie powinny być dostępne zanim towary zostaną wprowadzone na obszar celny Wspólnoty lub go opuszczą. Można ustalić różne ramy czasowe i przepisy stosownie do rodzajów towarów, rodzajów transportu lub rodzajów podmiotów gospodarczych lub w przypadku gdy porozumienia międzynarodowe przewidują specjalne ustalenia dotyczące bezpieczeństwa. Niniejszy wymóg należy również wprowadzić w odniesieniu do towarów wwiezionych do strefy wolnego handlu lub z niej wywiezionych w celu uniknięcia luk w systemie bezpieczeństwa.
- (8) W związku z tym należy wprowadzić odpowiednie zmiany do rozporządzenia (EWG) nr 2913/92,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2913/92 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

— dodaje się następujące punkty:

„4a) »Urząd celny wjazdu« oznacza urząd celny wyznaczony przez organy celne zgodnie z przepisami celnymi, do którego należy bezzwłocznie przewieźć towary wprowadzone na obszar celny Wspólnoty i w którym zostaną one poddane stosownym kontrolom wjazdowym opartym na ocenie ryzyka;

4b) »Urząd celny wwozu« oznacza urząd celny wyznaczony przez organy celne zgodnie z przepisami celnymi, gdzie mają zostać przeprowadzone formalności mające na celu nadanie wprowadzonym na obszar celny Wspólnoty towarom przeznaczenia celnego, w tym odpowiednie kontrole oparte na ocenie ryzyka;

4c) »Urząd celny wywozu« oznacza urząd celny wyznaczony przez organy celne zgodnie z przepisami celnymi, gdzie mają zostać przeprowadzone formalności mające na celu nadanie wywożonym z obszaru celnego Wspólnoty towarom przeznaczenia celnego, w tym odpowiednie kontrole oparte na ocenie ryzyka;

4d) »Urząd celny wyjazdu« oznacza urząd celny wyznaczony przez organy celne zgodnie z przepisami celnymi, któremu należy przedstawić towary zanim opuszczą obszar celny Wspólnoty i w którym zostaną poddane kontroli celnej związanej z formalnościami wjazdowymi oraz odpowiednim kontrolom opartym na ocenie ryzyka.”,

— punkt 14 otrzymuje następujące brzmienie:

„14) »Kontrola celna« oznacza wykonywanie specjalnych czynności przez organy celne w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów celnych i innych przepisów dotyczących wwozu, wywozu, tranzytu, przewozu i końcowego wykorzystania towarów w obrocie pomiędzy obszarem celnym Wspólnoty a państwami trzecimi oraz obecności towarów nieposiadających statusu wspólnotowego; takie działania mogą obejmować weryfikację towarów, sprawdzanie danych na zgłoszeniu oraz istnienia i autentyczności dokumentów elektronicznych lub sporządzonych w formie pisemnej, kontrolę księgowości i innych dokumentów przedsiębiorstw, kontrolę środków transportu, kontrolę bagaży i innych towarów przewożonych przez osoby oraz prowadzenie dochodzeń w postępowaniu administracyjnym i innych podobnych czynności.”,

— dodaje się następujące punkty:

„25) »Ryzyko« oznacza prawdopodobieństwo zdarzenia odnoszącego się do wjazdu, wyjazdu, tranzytu, przewozu i końcowego wykorzystania towarów w obrocie pomiędzy obszarem celnym Wspólnoty a państwami trzecimi oraz obecności towarów nie posiadających statusu wspólnotowego, które:

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.

— uniemożliwia właściwe stosowanie środków wspólnotowych lub krajowych, lub

- naraża finansowe interesy Wspólnoty i jej Państw Członkowskich, lub
- stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa Wspólnoty, dla zdrowia publicznego, dla środowiska lub konsumentów.

26. »Zarządzanie ryzykiem« oznacza systematyczne rozpoznawanie ryzyka oraz wprowadzanie wszelkich środków niezbędnych, aby ograniczyć możliwość jego wystąpienia. Obejmuje ono działania takie, jak zbieranie danych i informacji, analizę i ocenę ryzyka, zalecanie i podejmowanie działania oraz regularne monitorowanie i przegląd procesu oraz jego wyników, w oparciu o międzynarodowe, wspólnotowe i krajowe źródła i strategie.”.

2. Wprowadza się nową sekcję 1 A i nowy art. 5a:

„Sekcja 1 A

Upoważnione Podmioty Gospodarcze

Artykuł 5a

1. Jeżeli znajdzie taka potrzeba, organy celne po zasięgnięciu opinii innych właściwych organów, przyznają, z uwzględnieniem kryteriów przewidzianych w ust. 2, status upoważnionego podmiotu gospodarczego podmiotowi gospodarczemu mającemu siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty.

Upoważniony podmiot gospodarczy korzysta z ułatwień odnoszących się do kontroli celnej dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony i/lub z uproszczeń przewidzianych w ramach przepisów celnych.

Z zastrzeżeniem zasad i warunków określonych w ust. 2, status upoważnionego podmiotu gospodarczego jest uznawany przez organy celne wszystkich Państw Członkowskich bez uszczerbku dla kontroli celnej. Biorąc za podstawę uznanie statusu upoważnionego podmiotu gospodarczego oraz, o ile spełniono wymogi związane z konkretnym rodzajem uproszczenia przewidzianego w ustawodawstwie celnym Wspólnoty, organy celne upoważniają podmiot do korzystania z tego uproszczenia.

2. Kryteria przyznawania statusu upoważnionego podmiotu gospodarczego obejmują:

- odpowiednie przestrzeganie wymogów celnych,
- odpowiedni system zarządzania ewidencjami handlowymi i, gdzie zachodzi taka potrzeba, ewidencjami transportowymi, który umożliwia właściwą kontrolę celną,
- w razie potrzeby, udokumentowaną wypłacalność, i
- gdzie ma to zastosowanie, odpowiednie standardy bezpieczeństwa i ochrony.

Określenie zasad:

- dotyczących przyznawania statusu upoważnionego podmiotu gospodarczego,
- dotyczących przyznawania upoważnień do korzystania z uproszczeń,

— określających, które organy celne są właściwe dla przyznawania takiego statusu i upoważnień,

— dotyczących rodzaju i zakresu ułatwień, które mogą zostać przyznane w odniesieniu do kontroli celnych związanych z bezpieczeństwem i ochroną, z uwzględnieniem przepisów odnoszących się do systemu wspólnego zarządzania ryzykiem,

— dotyczących zasięgnięcia opinii i przekazywania informacji innym organom celnym,

oraz warunków, w oparciu o które:

— upoważnienie można ograniczyć do jednego lub więcej Państw Członkowskich,

— można zawiesić lub odebrać status upoważnionego podmiotu gospodarczego, i

— można zrezygnować z wymogu prowadzenia działalności na terenie Wspólnoty dla konkretnych kategorii upoważnionych podmiotów gospodarczych, z uwzględnieniem, w szczególności, porozumień międzynarodowych, następuje zgodnie z procedurą komitetu.”.

3. Artykuł 13 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 13

1. Zgodnie z warunkami określonymi obowiązującymi przepisami, organy celne mogą przeprowadzić wszystkie kontrole, które uznają za niezbędne dla zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów celnych i innych przepisów dotyczących wjazdu, wyjazdu, tranzytu, przewozu i końcowego wykorzystania towarów w obrocie pomiędzy obszarem celnym Wspólnoty a państwami trzecimi oraz obecności towarów nieposiadających statusu wspólnotowego. W przypadkach przewidzianych w porozumieniu międzynarodowym możliwe jest przeprowadzenie kontroli celnej w państwie trzecim w celu prawidłowego zastosowania przepisów wspólnotowych.

2. Kontrole celne inne niż kontrole wrywkowe opierają się na analizie ryzyka z wykorzystaniem technologii automatycznego przetwarzania danych w celu rozpoznania i oszacowania wielkości ryzyka oraz ustalenia niezbędnych środków do oceny ryzyka w oparciu o kryteria ustalone na poziomie krajowym, wspólnotowym i, jeśli takie są dostępne, międzynarodowym.

Określenie systemu ramowego wspólnego zarządzania ryzykiem oraz ustalenie wspólnych kryteriów i obszarów kontroli priorytetowej następuje zgodnie z procedurą komitetu.

Państwa Członkowskie opracowują, we współpracy z Komisją, system komputerowy do wdrożenia systemu zarządzania ryzykiem.

3. W przypadku gdy kontrola przeprowadzana jest przez organy inne niż organy celne, kontrole takie powinny być wykonywane w ścisłej koordynacji z organami celnymi, a jeśli to możliwe, w tym samym czasie i miejscu.

4. W ramach kontroli przewidzianych w niniejszym artykule, organy celne i inne właściwe organy, takie jak organy weterynaryjne i policyjne, mogą przekazywać otrzymane dane dotyczące wjazdu, wyjazdu, tranzytu, przewozu i końcowego wykorzystania towarów w obrocie pomiędzy obszarem celnym Wspólnoty a państwami trzecimi i obecności towarów nieposiadających statusu wspólnotowego, pomiędzy sobą, organom celnym w Państwach Członkowskich i Komisji tam, gdzie jest to wymagane w celu zminimalizowania ryzyka.

Przekazywanie poufnych danych administracjom celnym i innym organom (np. agencjom bezpieczeństwa) państw trzecich jest dozwolone tylko w ramach porozumienia międzynarodowego, i o ile zapewnione jest przy tym przestrzeganie obowiązujących przepisów o ochronie danych, w szczególności dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (*) i rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (**).

(*) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

(**) Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.”;

4. Artykuł 15 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 15

Każda informacja o charakterze poufnym lub udzielona na zasadach poufności jest chroniona tajemnicą zawodową. Właściwe organy nie ujawniają jej bez wyraźnego pozwolenia osoby lub organu, które jej udzieliły. Przekazywanie informacji jest jednak dozwolone w przypadku gdy właściwe organy zostaną do tego zobowiązane zgodnie z obowiązującymi przepisami, w szczególności w związku z procedurami prawnymi. Ujawnienie lub przekazanie informacji odbywa się z zachowaniem obowiązujących przepisów o ochronie danych, w szczególności dyrektywy 95/46/WE i rozporządzenia (WE) nr 45/2001.”.

5. Nie ma zastosowania do polskiej wersji językowej.

6. Dodaje się następujące artykuły w rozdziale I tytułu III:

„Artykuł 36a

1. Towary wprowadzone na obszar celny Wspólnoty są objęte deklaracją skróconą, z wyjątkiem towarów prze-

wożonych środkami transportu jedynie w tranzycie przez wody terytorialne lub przestrzeń powietrzną obszaru celnego bez postoju na tym obszarze.

2. Deklaracja skrócona jest składana w urzędzie celnym wjazdu.

Organy celne mogą zezwolić na złożenie deklaracji skróconej w innym urzędzie celnym, o ile urząd ten natychmiast przekaże lub elektronicznie udostępni niezbędne dane urzędowi celnemu wjazdu.

Organy celne mogą zezwolić, aby złożenie deklaracji skróconej zostało zastąpione złożeniem powiadomienia i dostępem do danych ze deklaracji skróconej w systemie komputerowym podmiotu gospodarczego.

3. Deklarację skróconą składa się przed wprowadzeniem towarów na obszar celny Wspólnoty.

4. Określenie:

— terminu, w którym powinna zostać złożona deklaracja skrócona przed wprowadzeniem towarów na obszar celny Wspólnoty,

— wyjątków i zmian w terminie, o którym mowa w tiret pierwsze, i

— warunków wyłączenia lub dostosowania wymogu złożenia deklaracji skróconej,

w stosunku do pewnych rodzajów obrotu, środków transportu lub podmiotów gospodarczych lub w przypadkach gdy porozumienia międzynarodowe przewidują specjalne środki bezpieczeństwa następuje zgodnie z procedurą komitetu, z uwzględnieniem danych okoliczności.

Artykuł 36b

1. Określenie wspólnego zestawu i formatu danych dla deklaracji skróconej, zawierającej dane niezbędne dla analizy ryzyka oraz właściwego stosowania kontroli celnej, przede wszystkim do celów bezpieczeństwa, następuje zgodnie z procedurą komitetu z wykorzystaniem, w razie potrzeby, międzynarodowych norm i praktyk handlowych.

2. Deklarację skróconą sporządza się z wykorzystaniem technologii przetwarzania danych. Informacje handlowe, portowe lub transportowe mogą zostać wykorzystane, o ile zawierają one niezbędne dane.

Organy celne mogą przyjmować deklaracje skrócone w formie pisemnej w wyjątkowych okolicznościach, o ile stosują one ten sam poziom zarządzania ryzykiem co poziom stosowany wobec deklaracji celnych sporządzonych za pomocą technologii przetwarzania danych.

3. Deklarację skróconą składa osoba przywożąca towary na obszar celny Wspólnoty lub przejmująca odpowiedzialność za przywóz towarów na obszar celny Wspólnoty.

4. Nie naruszając zobowiązań osoby, o której mowa w ust. 3, deklarację skróconą zamiast niej może złożyć:

- a) osoba, w której imieniu działa osoba, o której mowa w ust. 3; lub
- b) każda osoba mogąca zgłosić dane towary lub na rzecz której zostaną one zgłoszone właściwym organom celnym; lub
- c) przedstawiciel jednej z osób określonych w ust. 3 albo w lit. a) lub b).

5. Osoba określona w ust. 3 i ust. 4 jest upoważniona, na własną prośbę, do zmiany jednego lub kilku szczegółów w deklaracji skróconej po jej złożeniu. Jednakże nie można wprowadzać żadnych zmian po tym jak organy celne:

- a) powiadomiły osobę, która złożyła deklarację skróconą, że zamierzają skontrolować towary; lub
- b) stwierdziły nieprawidłowość danych zawartych w deklaracji; lub
- c) zezwoliły na podjęcie towarów.

Article 36c

1. Urząd celny wjazdu może zwolnić ze składania deklaracji skróconej dla towarów, w odniesieniu do których przed upływem terminu określonego w art. 36a ust. 3 lub ust. 4 złożona została deklaracja skrócona. W takim przypadku deklaracja celna zawiera co najmniej takie dane, jak deklaracja skrócona, i do czasu przyjęcia tej ostatniej zgodnie z art. 63 posiada ona status deklaracji skróconej.

Organy celne mogą zezwolić na złożenie deklaracji celnej w urzędzie celnym przywozu, który nie jest urzędem celnym wjazdu, o ile ten urząd bezzwłocznie przekaże lub udostępni drogą elektroniczną urzędowi celnemu wjazdu niezbędne dane.

2. W przypadku gdy deklaracja celna jest złożona w inny sposób niż przy wykorzystaniu technologii przetwarzania danych, organy celne stosują taki sam poziom oceny zarządzania ryzykiem, jak w przypadku deklaracji skróconych sporządzonych przy wykorzystaniu techniki przetwarzania danych.”

7. W art. 37 ust. 1 i art. 38 ust. 3 wyrażenie „kontrola organów celnych” otrzymuje brzmienie „kontrola celna”.

8. Artykuł 38 ust. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Przepisów ust. 1 — 4 i art. 36a — 36c oraz art. 39 — 53 nie stosuje się do towarów, które czasowo opuściły obszar celny Wspólnoty podczas transportu drogą morską lub powietrzną pomiędzy dwoma miejscami znajdującymi się na tym obszarze, pod warunkiem że przewóz został dokonany drogą bezpośrednią rejsowym samolotem lub statkiem linii lotniczych bądź linii żeglugowych, bez postoju poza obszarem celnym Wspólnoty.”

9. Artykuł 40 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 40

Towary wprowadzone na obszar celny Wspólnoty zostają przedstawione organom celnym przez osobę, która wprowadziła je na ten obszar lub, w zależności od przypadku, przez osobę, która przejęła odpowiedzialność za przewóz towarów po ich wprowadzeniu, z wyjątkiem towarów przewożonych środkami transportu będącymi jedynie w tranzycie przez wody terytorialne lub przestrzeń powietrzną obszaru celnego bez postoju na tym obszarze. Osoba zgłaszająca towary powołuje się na deklarację skróconą lub deklarację celną uprzednio złożoną w odniesieniu do tych towarów.”

10. Tytuł rozdziału 3 w tytule III otrzymuje brzmienie „Rozładunek towarów przedstawianych organom celnym”.

11. Uchyła się art. 43 — 45.

12. Artykuł 170 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Organom celnym przedstawiane są i podlegają formalnościom celnym jedynie towary:

- a) które są objęte procedurą celną i których wprowadzenie do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego powoduje zakończenie tej procedury; jednakże, o ile dana procedura dopuszcza taką możliwość, towary nie muszą zostać przedstawione;
- b) w stosunku do których podjęto decyzję o zwrocie lub umorzeniu należności celnych przywozowych, zezwalającą na umieszczenie tych towarów w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym;
- c) korzystające ze środków określonych w art. 166 lit. b);
- d) wprowadzane do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego bezpośrednio spoza obszaru celnego Wspólnoty.”

13. Artykuł 176 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. W przypadku przeładunku towarów w wolnym obszarze celnym dokumenty dotyczące tego przeładunku są przechowywane do dyspozycji organów celnych. Krótkotrwałe składowanie towarów związane z takim przeładunkiem uważane jest za część przeładunku.

Dla towarów wprowadzonych do wolnego obszaru celnego bezpośrednio spoza obszaru celnego Wspólnoty lub wyprowadzanych z wolnego obszaru celnego, bezpośrednio opuszczających obszar celny Wspólnoty, deklarację skróconą składa się odpowiednio zgodnie z art. 36a — 36c lub art. 182a — 182d.”.

14. Artykuł 181 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 181

W przypadku gdy towary mają opuścić obszar celny Wspólnoty z wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, organy celne zapewniają przestrzeganie przepisów dotyczących wywozu, uszlachetnienia biernego, powrotnego wywozu, procedur zawieszających lub procedury tranzytu wewnętrznego, jak również przepisów tytułu V.”.

15. W pierwszym zdaniu art. 182 ust. 3 skreśla się słowa „powrotnym wywozie lub”.

16. Dodaje się następujące artykuły w tytule V (Towary wprowadzane z obszaru celnego Wspólnoty):

„Artykuł 182a

1. Towary opuszczające obszar celny Wspólnoty, z wyjątkiem towarów przewożonych środkami transportu jedynie w tranzycie przez wody terytorialne lub przestrzeń powietrzną obszaru celnego bez postoju na tym obszarze, są objęte deklaracją celną lub, w przypadku gdy deklaracja celną nie jest wymagana, deklaracją skróconą.

2. Określenie:

— terminu, w którym należy złożyć deklarację celną lub deklarację skróconą w urzędzie celnym wywozu zanim towary zostaną wywiezione z obszaru celnego Wspólnoty,

— wyjątków od terminu, o którym mowa powyżej, i jego zmian,

— warunków wyłączenia lub dostosowania wymogu złożenia deklaracji skróconej, i

— przypadków, w których deklaracja celną ani deklaracja skrócona nie ma zastosowania do towarów opuszczających obszar celny Wspólnoty, oraz warunków takiego wyłączenia,

w stosunku do pewnych rodzajów obrotu, środków transportu lub podmiotów gospodarczych lub w przypadkach gdy porozumienia międzynarodowe przewidują specjalne środki bezpieczeństwa, następuje zgodnie z procedurą komitetu, z uwzględnieniem danych okoliczności.

Artykuł 182b

1. W przypadku gdy towarom opuszczającym obszar celny Wspólnoty nadaje się przeznaczenie celne lub wykorzystuje się je do celów, dla których wymagana jest deklaracja celną w ramach przepisów celnych, taką deklarację celną składa się w urzędzie celnym wywozu przed wywiezieniem towarów z obszaru celnego Wspólnoty.

2. W przypadku gdy urząd celny wywozu jest inny niż urząd celny wyjazdu, urząd celny wywozu bezzwłocznie przekazuje lub udostępnia drogą elektroniczną niezbędne dane urzędowi celnemu wyjazdu.

3. Deklaracja celną zawiera co najmniej dane, które są wymagane do deklaracji skróconej, określone w art. 182d ust. 1.

4. W przypadku gdy deklaracja celną jest składana w inny sposób niż przy wykorzystaniu technologii przetwarzania danych, organy celne stosują wobec danych ten sam poziom zarządzania ryzykiem jak w przypadku deklaracji składanych w formie elektronicznej.

Artykuł 182c

1. W przypadku gdy towarom opuszczającym obszar celny Wspólnoty nie nadaje się przeznaczenia celnego lub nie wykorzystuje się ich do celów, dla których wymagana jest deklaracja celną, deklarację skróconą składa się w urzędzie celnym wyjazdu przed wywiezieniem towarów z obszaru celnego Wspólnoty.

2. Organy celne mogą zezwolić na złożenie deklaracji skróconej w innym urzędzie celnym, o ile urząd ten bezzwłocznie przekazuje lub udostępni w drodze elektronicznej niezbędne dane urzędowi celnemu wyjazdu.

3. Organy celne mogą zezwolić, aby złożenie deklaracji skróconej zostało zastąpione złożeniem powiadomienia i dostępem do danych ze deklaracji skróconej w systemie komputerowym podmiotu gospodarczego.

Article 182d

1. Określenie wspólnego zestawu i formatu danych dla deklaracji skróconej, zawierającej dane niezbędne dla analizy ryzyka oraz właściwego stosowania kontroli celnej, przede wszystkim do celów bezpieczeństwa, następuje zgodnie z procedurą komitetu z wykorzystaniem, w razie potrzeby, międzynarodowych norm i praktyk handlowych.

2. Deklarację skróconą składa się z wykorzystaniem technologii przetwarzania danych. Informacje handlowe, portowe lub transportowe mogą zostać wykorzystane, o ile zawierają one niezbędne dane.

Organy celne mogą przyjmować deklaracje skrócone w formie pisemnej w wyjątkowych okolicznościach, o ile stosują one ten sam poziom zarządzania ryzykiem jaki jest stosowany wobec deklaracji skróconych składanych za pomocą technologii przetwarzania danych.

3. Deklarację skróconą składa:

- a) osoba wywożąca towary poza obszar celny Wspólnoty lub przejmująca odpowiedzialność za wywóz towarów poza obszar celny Wspólnoty; lub
- b) każda osoba mogąca zgłosić dane towary lub na rzecz której zostaną one zgłoszone właściwym organom celnym; lub
- c) przedstawiciel jednej z osób określonych w lit. a) lub b).

4. Osoba określona w ust. 3 jest upoważniona, na własną prośbę, do zmiany jednego lub kilku szczegółów w deklaracji skróconej po jej złożeniu. Jednakże nie można wprowadzać żadnych zmian po tym jak organy celne:

- a) powiadomiły osobę, która złożyła deklarację skróconą, że zamierzają skontrolować towary; lub
- b) stwierdziły nieprawidłowość danych zawartych w deklaracji; lub
- c) zezwoliły na podjęcie towarów.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5a ust. 2, art. 13 ust. 2 akapit drugi, art. 36a ust. 4, art. 36b ust. 1, art. 182a ust. 2 i art. 182d ust. 1 będą miały zastosowanie od 11 maja 2005 r.

Wszelkie inne przepisy stosuje się po wejściu w życie przepisów wykonawczych na podstawie artykułów, o których mowa w akapicie drugim. Jednakże deklaracja elektroniczna i zautomatyzowane systemy do wprowadzania systemu zarządzania ryzykiem i do elektronicznej wymiany danych pomiędzy urzędami celnymi wjazdu, przywozu, wywozu i wyjazdu, o których mowa w art. 13, 36a, 36b, 36c, 182b, 182c i 182d, będą gotowe po upływie trzech lat od wejścia w życie tych artykułów.

Nie później niż dwa lata po wejściu w życie tych artykułów Komisja dokona oceny każdego wniosku Państw Członkowskich dotyczącego przedłużenia trzyletniego okresu, o którym mowa w akapicie trzecim, w sprawie deklaracji elektronicznej i zautomatyzowanych systemów wprowadzania zarządzania ryzykiem i elektronicznej wymiany danych pomiędzy urzędami celnymi. Komisja składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz proponuje, w zależności od sytuacji, przedłużenie trzyletniego okresu, o którym mowa w akapicie trzecim.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 13 kwietnia 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. P. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
N. SCHMIT
Przewodniczący

DECYZJA NR 649/2005/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 13 kwietnia 2005 r.****zmieniająca decyzję nr 1419/1999/WE ustanawiającą działanie Wspólnoty na rzecz obchodów „Europejskiej Stolicy Kultury” w latach 2005 — 2019**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 151,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja nr 1419/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. ustanawiająca działanie Wspólnoty na rzecz obchodów Europejskiej Stolicy Kultury w latach 2005 — 2019 ⁽³⁾ ma na celu podkreślenie bogactwa, różnorodności i wspólnych cech kultur europejskich oraz przyczynienie się do zwiększenia wiedzy obywateli europejskich o sobie nawzajem.
- (2) Załącznik I do decyzji nr 1419/1999/WE ustanawia kolejność chronologiczną, według której Państwa Członkowskie mogą zgłaszać nominacje do tych obchodów. Załącznik ten obejmuje tylko te państwa, które były Państwami Członkowskimi w dniu przyjęcia tej decyzji, tj. dnia 25 maja 1999 r.
- (3) Artykuł 6 decyzji nr 1419/1999/WE stanowi, że decyzja ta może zostać zmieniona, w szczególności w związku z przyszłym rozszerzeniem Unii Europejskiej.
- (4) W świetle rozszerzenia z 2004 r. ważne jest, aby również nowe Państwa Członkowskie miały w niedalekiej przyszłości możliwość zgłaszania nominacji w ramach obchodów Europejskiej Stolicy Kultury, bez zmieniania istniejącej kolejności innych Państw Członkowskich, tak aby od 2009 r. do końca bieżącego działania Wspólnoty można było wybierać każdego roku dwa miasta w Państwach Członkowskich.
- (5) Decyzja nr 1419/1999/WE powinna zatem zostać zmieniona,

Artykuł 1

W decyzji nr 1419/1999/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się motyw w brzmieniu:

„(12a) Należy uwzględnić finansowe konsekwencje niniejszej decyzji w taki sposób, aby zapewnić wystarczające i odpowiednie środki Wspólnoty na wyznaczenie dwóch Europejskich Stolic Kultury.”;

2) artykuł 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Miasta Państw Członkowskich wyznacza się na Europejską Stolicę Kultury według kolejności określonej w wykazie zawartym w załączniku I. Do 2008 r. włącznie wyznacza się jedno miasto Państwa Członkowskiego wymienionego w wykazie. Od 2009 r. wyznacza się po jednym mieście z każdego z Państw Członkowskich wymienionych w wykazie. Kolejność chronologiczna określona w załączniku I może zostać zmieniona w drodze wspólnego porozumienia między zainteresowanymi Państwami Członkowskimi. Każde Państwo Członkowskie, według kolejności określonej w załączniku I, zgłasza nominację jednego lub kilku miast Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Komitetowi Regionów. Nominację zgłasza się nie później niż na cztery lata przed rozpoczęciem odnośnych obchodów, z ewentualnym załączeniem do niej rekomendacji zainteresowanego Państwa Członkowskiego.”;

3) załącznik I zastępuje się tekstem załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 maja 2004 r.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 13 kwietnia 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. P. BORRELL FONTELLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

N. SCHMIT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 121 z 30.4.2004, str. 15.⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 21 października 2004 r. (Dz.U. C 25 E z 1.2.2005, str. 41) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 22 lutego 2005 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).⁽³⁾ Dz.U. L 166 z 1.7.1999, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

KOLEJNOŚĆ PRAWA DO NOMINOWANIA „EUROPEJSKIEJ STOLICY KULTURY”

2005	Irlandia	
2006	Grecja ⁽¹⁾	
2007	Luksemburg	
2008	Zjednoczone Królestwo	
2009	Austria	Litwa
2010	Niemcy	Węgry
2011	Finlandia	Estonia
2012	Portugalia	Słowenia
2013	Francja	Słowacja
2014	Szwecja	Łotwa
2015	Belgia	Republika Czeska
2016	Hiszpania	Polska
2017	Dania	Cypr
2018	Niderlandy ⁽¹⁾	Malta
2019	Włochy	

⁽¹⁾ Rada ds. Kultury i Polityki Audiowizualnej na spotkaniu w dniu 28 maja 1998 r. odnotowała zamianę pozycji między Grecją a Niderlandami zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji nr 1419/1999/WE.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 1590/2004 z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiającego wspólnotowy program w sprawie ochrony, opisu, zbierania i wykorzystania zasobów genetycznych w rolnictwie i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1467/94

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 304 z dnia 30 września 2004 r.)

Ponieważ tekst tego rozporządzenia został już opublikowany jako rozporządzenie (WE) nr 870/2004 (Dz.U. L 162 z 30.4.2004, str. 18), niniejszym anuluje się jego ponowną publikację w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* L 304 z dnia 30 września 2004 r., str. 1.
